

Instytut Pamięci Narodowej - Gdańsk

<https://gdansk.ipn.gov.pl/pl2/aktualnosci/148210,Gala-Czlowiek-Roku-Tygodnika-Solidarnosc-Gdansk-14-sierpnia-2021.html>
17.05.2024, 18:39

Gala Człowiek Roku „Tygodnika Solidarność” - Gdańsk, 14 sierpnia 2021

Człowiekiem roku „Tygodnika Solidarność” został działacz opozycji antykomunicznej Andrzej Rozpłochowski. W uroczystej gali wziął udział wiceprezes IPN dr hab. Karol Polejowski.

W dniu 14 sierpnia br. w Sali BHP w Gdańsku odbyło się wręczenie tytułu „Człowieka Roku Tygodnika Solidarność”. Wśród gości uroczystej gali obecni byli przedstawiciele najwyższych władz Rzeczypospolitej m.in. Bogna Janke – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP Andrzeja Dudy, Główny Inspektor Pracy Katarzyna Łażewska-Hrycko, władze NSZZ „Solidarność” na czele z Piotrem Dudą, a także liczni zaproszeni goście. Obecny był także wiceprezes IPN dr hab. Karol Polejowski oraz naczelnik Oddziałowego Biura Badań Historycznych IPN w Gdańsku dr Daniel Czerwiński.

W pierwszej części gali miały miejsce wystąpienia i odczytanie listów, m.in. od Prezydenta RP Andrzeja Dudy. Głos zabrał przewodniczący NSZZ „Solidarność” Piotr Duda. Uroczystą laudację wygłosił Tadeusz Majchrowicz, zastępca przewodniczącego NSZZ „Solidarność”, a po niej przewodniczący NSZZ „Solidarność” Piotr Duda i red. naczelny „Tygodnika Solidarność” Michał Ossowski wręczyli Andrzejowi Rozpłochowskiemu nagrodę Człowieka

Roku „Tygodnika Solidarność”.

Proszę Państwa, jestem twardym człowiekiem, ale dzisiaj jestem tak emocjami ogarnięty, dzisiaj składni lepiej było mi samemu słuchać, zarówno fragmentów moich wspomnień z więzień, jak i wspomnień z okresu karnawału Solidarności przed wprowadzeniem stanu wojennego, aniżeli jestem zdolny dzisiaj wam coś powiedzieć i przekazać. Serce mi bije bardzo mocno, ponieważ ta nagroda, to wyróżnienie przez ogólnopolski „Tygodnik Solidarność”, uhonorowanie mnie nagrodą człowieka roku w czterdziestolecie narodzin Solidarności to największy zaszczyt, jaki może spotkać człowieka Solidarności – mówił Andrzej Rozpłochowski.

Wiceprezes IPN dr hab. Karol Polejowski odczytał list gratulacyjny, przygotowany przez prezesa Instytutu Pamięi Narodowej dr. Karola Nawrockiego:

Szanowny Panie Andrzeju! Proszę przyjąć moje serdeczne gratulacje. Pański wkład w walce o wolną Polskę jest nie do przecenienia. Gdy w sierpniu 1980 roku ogłoszono strajk w katowickiej hucie, stanął Pan na jego czele. Dzięki Pana niezłomnej postawie komuniści uznali Pana za jednego z najbardziej radykalnych liderów „Solidarności”. Będąc przez lata na celowniku służb bezpieczeństwa, inwigilowany i prowokowany, nigdy nie stracił Pan z oczu swojego celu: wolnej niepodległej Polski. Nie złamał Pana także czas internowania w Ośrodku Odosobnienia w Katowicach, w Zabrze-Zaborzu, Grodkowie i Uhercach, ani nawet przetrzymywanie bez wyroku sądowego w Areszcie Śledczym na warszawskim Mokotowie. Po odzyskaniu wolności na mocy amnestii wrócił Pan do działania w strukturach „Solidarności”, a od 1985 roku wszedł w skład Prezydium Polskiej Partii Niepodległościowej. Nawet wyjazd do Stanów Zjednoczonych nie osłabił Pańskiej więzi z krajem. Angażował się Pan w działalność organizacji polonijnych, pełniąc na Zachodzie rolę pełnomocnika PPN.

Panie Andrzeju! Jest Pan jednym z „jedenastu” – jednym z tych, bez których nie byłoby Polski, którą znamy dzisiaj. W

2019 roku nakładem Wydawnictwa IPN ukazały się Pańskie wspomnienia z lat 1982-1984. Szczery opis internowania, uczuć, trosk i rozłąki z najbliższymi ukazuje trudną codzienność więźnia politycznego PRL. Dając świadectwo o tym czasie, jawi się Pan jako prawdziwy bohater „Solidarności”, bohater wolności mojego pokolenia.

Szanowni Państwo! Dzisiejsza uroczystość jest hołdem oddanym patriotyzmowi, odwadze, pragnieniu wolności. Ludzie tacy jak Andrzej Rozpłochowski są dla nas wzorem tego, jak należy zachować się w czasach wymagających naszego głosu i reakcji. Raz jeszcze składam Panu Andrzejowi płynące z serca gratulacje, a wszystkim Państwu życzę wszelkiej pomyślności i wielu sił do pracy na rzecz naszej Ojczyzny.

Na ręce laureata tytułu dr Daniel Czerwiński przekazał także list przygotowany przez dyrektora Oddziału IPN w Gdańsku prof. Mirosława Golona:

Zaszczytne wyróżnienie, które Pan dziś otrzymał w historycznej Sali BHP Stoczni Gdańskiej jest nie tylko pięknym gestem pamięci, ale także realnym docenieniem wielkich zasług. Dla Instytutu Pamięci Narodowej to właśnie tacy, jak Pan, Bohaterowie walki o wolną i sprawiedliwą Polskę, powinni być szczególnie mocno przypominani i honorowani. Poprzez różnorodne działania, m.in. dzięki Krzyżom Wolności i Solidarności oraz projektowi ‘Encyklopedii Solidarności’, na której łamach także Pana upamiętniono, Instytut stara się jak najszerzej przybliżyć społeczeństwu, szczególnie młodszej generacji, sylwetki skromnych ale ogromnie odważnych i mądrych Ludzi, którym zawdzięczamy wolną Polskę. Kilkadziesiąt lat temu ryzykowaliście i poświęcaliście dla naszej Wolności wszystko. Dziś Polska, w której udaje się znaczną część Waszych marzeń o wolności i sprawiedliwości realizować, dziękuje Wam – Wielkim Ludziom „Solidarności”. Ogromnie cieszymy się, że możemy dziś dołączyć do gratulacji przy okazji wyróżnienia, o które zadbał przeogromnie dla Polski zasłużony „Tygodnik Solidarność”.

Uroczystości towarzyszył występ artystyczny solistki Anny Fabrello wraz z kwartetem smyczkowym.

Relacja video z uroczystości

Andrzej Rozpłochowski, ur. 7 IX 1950 w Gdańsku-Oliwie. Ukończył Zasadniczą Szkołę Samochodową w Inowrocławiu (1968), mechanik samochodowy.

1968-1970 zasadnicza służba wojskowa, 1970-1977 pracownik PKP w Inowrocławiu, 1977-1983 Huty Katowice w Dąbrowie Górniczej.

29-31 VIII 1980 uczestnik strajku; od 31 VIII 1980 przewodniczący MKS w HK, następnie MKR z siedzibą w HK. 11 IX 1980 sygnatariusz Porozumienia Katowickiego. Od 24 IX 1980 przewodniczący MKZ „S” Katowice. We IX 1980 delegat na Ogólnopolskie Spotkanie Przedstawicieli MKZ-ów, od IX 1980 członek Prezydium KKP. W II 1981 współzałożyciel Krajowego KOWzP, od III 1981 członek regionalnych struktur KOWzP. Przedstawiciel „S” w Komisji ds. ustawy o związkach zawodowych. W VII i XII 1981 delegat na I i II WZD (Województwa Katowickiego) Regionu Śląsko-Dąbrowskiego; kandydat na stanowisko przewodniczącego Prezydium ZR (w 3. turze przegrał z Leszkiem Waliszewskim), delegat na I KZD, członek Komisji Programowej, członek KK. X-XII 1981 przewodniczący Miejskiej Komisji Koordynacyjnej „S” w Dąbrowie Górniczej.

13 XII 1981 internowany w Ośr. Odosobnienia w Katowicach, następnie w Zabrze-Zaborzu, Grodkowie i Uhercach, 23 XII 1982 przewieziony do Warszawy i oskarżony o „próbę obalenia siłą ustroju PRL”, przetrzymywany bez wyroku w AŚ Warszawa-Mokotów, zwolniony na mocy amnestii w VII 1984. 1984-1988 współpracownik RKW (podpisywał

nazwiskiem oświadczenia); współpracownik RKK. Od 1985 członek Prezydium Polskiej Partii Niepodległościowej. Od X 1986 członek jawnej Tymczasowej Rady „S” w Regionie. Uczestnik uroczystości rocznicowych pod krzyżem przy KWK Wujek, 2-krotnie zatrzymany na kilka godz.

Od 1988 na emigracji w USA. Od 1988 pełnomocnik PPN na zachodzie. Publicysta „Horyzontów”, „Gwiazdy Polarnej” i „Nowego Dziennika”. Członek Americans For Independent Poland w Nowym Jorku oraz Instytutu im. Józefa Piłsudskiego. W 1993 otrzymał obywatelstwo USA. 1998-2006 własna firma, 2006-2008 pracownik firmy spedycyjnej DHL; od 2009 bezrobotny. W VIII 2010 wrócił do kraju.

Autor wspomnień "Postawią Ci szubienicę..." (2011).

Odznaczony przez Rząd RP na uchodźstwie m.in. srebrnym Krzyżem Zasługi (1990).
Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2010).

30 XII 1980 – 27 XII 1989 rozpracowywany przez Wydz. III-A/V-1 KW MO/Inspektorat II WUSW w Katowicach w ramach SOR krypt. Lider.

Przemysław Miśkiewicz

(Cyt. za: *Encyklopedia Solidarności*)